

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 139
din 07.07.2010**

Dosar nr.: 93/2010

Petiția nr.: 2000/15.03.2010

Petent: T C

Obiect: discriminare prin dispozițiile art.17, art.18, art.20 din Legea nr. 329/2009

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 T C domiciliat în

II. Obiectul sesizării

2.1 Petentul sesizează că dispozițiile art.17, art.18, art.20 din Legea nr. 329/2009 conțin prevederi discriminatorii.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Dispozițiile art.17-20 din Legea nr. 329/2009 se referă la pensionarii care realizează venituri din exercitarea unei activități în cadrul autorităților și instituțiilor publice centrale și locale, indiferent de modul de finanțare și subordonare, precum și în cadrul regiilor autonome, societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale la care capitalul este deținut integral sau majoritar de stat ori de o unitate administrativ teritorială și care pot cumula pensia cu salariul, dacă nivelul acesteia nu depășește nivelul mediu brut pe economie utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. Tot acestor persoane li se impune mai departe prin dispozițiile legale (art.18), ca în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a legii, să opteze pentru suspendarea pensiei ce depășește

acest barem sau, în cazul în care nu-și dau acordul pentru aceasta, se dispune prin lege, ca o sancțiune, încetarea relațiilor de muncă ori încetarea contractului individual de muncă (art.20).

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2218/19.03.2010, a fost citat domnul T C , la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, fiind ridicată excepția de necompetență materială, având în vedere Decizia 997/2008 a Curții Constituționale. Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 22.04.2010.

V. Susținerile părților

5.1 Petentul sesizează că dispozițiile legale menționate sunt vădit discriminatorii din mai multe puncte de vedere:

- o primă formă de discriminare este aceea că se impun condiții restrictive pentru salariații din domeniul bugetar față de domeniul privat;
- discriminare între angajatorul stat, prin instituțiile sale, și angajatorul privat, prin crearea unor facilități financiare;
- discriminarea persoanelor care au calitatea de pensionari față de cele care nu au această calitate, persoane care au capacitate de muncă, prin limitarea domeniului în care pot desfășura activitate aducătoare de venituri.
- discriminarea salariaților aflați în această situație față de ceilalți salariați în sensul că pentru aceștia, s-a introdus în mod arbitrar, prin lege, o nouă clauză de încetare a raporturilor de muncă, clauză care excede Codul Muncii;
- discriminarea pensionarilor între ei în funcție de veniturile realizate respectiv, cei ce realizează venituri sub nivelul mediu și cei ce depășesc acest nivel.

5.2 Prin adresa nr. 2962/19.04.2010 petentul renunță la solicitarea de anulare a actului normativ și repunerea în situația anterioară și își menține petiția pentru constatarea existenței discriminării ce i s-a produs prin actul normativ atacat, respectiv Legea nr.329/2009.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații

analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Există organe reglementate de Constituție care au competența de a analiza discriminarea instituită prin dispoziții legale (Curtea Constituțională care s-a pronunțat în mai multe rânduri în sensul constituționalității sau neconstituționalității unor prevederi legale, raportat la art.16 din Constituție privind egalitatea în fața legii).

6.6 Curtea Constituțională, **prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000**, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului

jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, ridicată din oficiu;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

GERGELY Dezideriu – Membru

JURA Cristian – Membru

HALLER Istvan – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

Data redactării: 07.07.2010

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

